

selvstændige Reiser til Udlandet fra Egne, som ere Reykjavik meget fraliggende.

Svad dernæst det her foreslaaede Pasgebyr eller Afgift af 2 Rbd. pr. Commercelæst, der skal erlægges ved Modtagelse af de islandiske Søpasse, angaaer, maa det først bemærkes, at denne Afgift er bestemt lige for alle saavel Indlandiske som Udlandiske uden nogen Undtagelse, idet man navnlig ikke har troet, imod den islandiske Forsamlings næsten eenstemmige Indstilling (39 Stemmer mod 3), at burde i nærværende Lovudkast optage den i det Forsamlingen forelagte Lovudkast indeholdte Bestemmelse om en særlig Differential-Afgift som retorquerende Forholdsregel i enkelte Tilfælde, hvilken Bestemmelse desuden antages at ville være uden synderlig praktisk Anvendelse.

Med Hensyn til Afgiftens Størrelse bemærkes dernæst, at samme vel kun kan antages at ville give en aarlig Indtægt af circa 9,000 Rbd., naar den nuværende Skibsart lægges til Grund; men ligesom det er sandsynligt, at Skibsfarten ved Handelens Frigivelse vil ei ubetydeligt forøges, saaledes vil denne Indtægt dog udgjøre næsten det Dobbelte imod den Indtægt, som nu høves af Handelen, idet samme nemlig er anslaaet til 1,650 Rbd. for Pasgebyrer, 2,000 Rbd. i 14 Mk. Afgift og efter General-Toldkammerets Dpgivende i 1848 høist 1,200 Rbd. i Recognition af de fra Danmark udførte islandiske Varer. Derhos maatte man, naar ingen Differential-Afgifter skulle finde Sted, søge at gjøre Afgifterne for den indenlandiske Handel, der hidtil har været fritagen for saadanne i indenlandsk Fart, med Undtagelse af det forommeldte Pasgebyr, saa lidet byrdefulde som muligt, ligesom man ogsaa hovedsageligen er gaaet ud fra, at man, navnlig saalænge den islandiske Frihandel endnu er i sin Barndom, maatte søge at gjøre denne saa lidet bebyrdet for Islands Indbyggere som muligt, ligesom man i det Hele burde see mere paa, at Handelsforholdene kunne blive saaledes ordnede, at Indbyggernes Velvære og Landets Opkomst sikredes, end at der blev tilvetebragt en betydeligere Indtægt af Handelen for Statskassen.

Med Hensyn til enkelte Ladninger, saasom Kul-, Salt- og Tømmerladninger, turde det

desuden være betænkeligt, at ansætte Afgifterne høiere end her er steet, men at regulere Afgifterne efter Ladningens Indhold vilde udfræve et Opsyn, hvilket man har søgt at undgaae paa Grund af de dermed forbundne usforholdsmæssige Beføstninger. En Afgift af 2 Rbd. pr. Commercelæst kan dertimod ikke antages at ville blive trykkende for den indenlandiske Handel, især naar samme tillige skal træde istedetfor de hidtil erlagte Pasgebyrer, Udførselstolden af islandiske Varer, som udføres fra Danmark, og den Afgift af 14 Mk. pr. Commercelæst, som svares for directe Udførsel af islandiske Produkter til fremmede Steder, hvilken sidste Afgift har givet Anledning til Misnoie, idet man har klaget over, at samme var meget uligelig, idet den kun rammede enkelte af de islandiske Produkter og det især saadanne, som mindst kunne taale et saadant Paalæg, navnlig den Fisk, der blev indført til Spanien, hvor Indførselen var belastet med en meget høj Told. Hertil kommer endnu, at indenlandiske Handlende efter Lovudkastet ville vinde ikke ubetydelige Fordele, navnlig Ret til at fragte fremmede Skibe, der vil være af stor Vigtighed med Hensyn til Fiskens Afsetning i Spanien, og efter det den islandiske Forsamling forelagte Lovudkasts § 8 Ret for de faste Handlende til at føre deres Varer fra de faste Handelsetablissementer til andre Steder paa Kysten og der indforhandle islandiske Produkter, hvilken Bestemmelse iøvrigt, som vedkommende Islands indre Forhold, som allerede berørt, antages ikke at høre under Rigsdagens Omraade.

Naar den hidtil stedfundne Afgift af 14 Mk. for Varer, som udføres directe fra Island til fremmede Steder, herefter skal falde bort, vil det, som forudsat, være nødvendigt, at den Recognition af 1 pCt., som hidtil er bleven svaret ved islandiske Produkters Udførsel fra Danmark og Hertugdømmerne til Udlandet, bortfalder, da man ellers vilde prægravere den indirecte Udførsel over Danmark og Hertugdømmerne i Sammenligning med den directe.

ad §§ 6, 7 og 8.

Det den islandiske Forsamling forelagte Ud-
kast havde i § 5 henvisst til endel Bestemmelser